

Itsenäisyyspäivän saarna 6.12.2017

Joh. 8:31-36

Abrahamin lapset

31 Niille juutalaisille, jotka nyt uskoivat häneen, Jeesus sanoi: "Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani. 32 Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita." 33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Abrahamin jälkeläisiä, emme me ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka voit sanoa, että meistä tulee vapaita?" 34 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. 35 Orja ei pysy talossa ikuisesti, mutta poika pysyy. 36 Jos Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita."

Tänä itsenäisyyspäivänä olemme aivan erityisellä tavalla muistaneet sankarihaudalla Suomen sodissa kaatuneita 100-vuotiaan Suomen sankareita. Ennen messun alkua jokaiselle sankarivainajalle laskettiin havuseppele, joita vapaaehtoiset paikkakuntalaiset ovat taitavilla käsillään valmistaneet. Suomi on kristitty maa, siksi sankarivainajien haudoille sytytettiin myös kynttilä kertomaan ylösnousemususkosta. Partiolaiset ovat upeasti jo vuosia hoitaneet tätä perinnettä, kiitos siitä! 100-vuotiaasta Suomea juhlistamme kotikirkossa sillä, että jumalanpalveluksen muoto on poikkeuksellisesti messu, jumalanpalveluksen täyteläisin muoto. Juhlavuoden johdosta messun alussa kuulumme myös Jean Sibeliuksen Finlandian mieskuoron tulkitsemana. Tällä tavoin jumalanpalvelukset alkoivat jokaisessa kirkossa tänä itsenäisyyspäivänä.

Tänään haluamme muistaa talvi- ja jatkosodan sekä lapin sodan kaatuneita isänmaamme puolustajia, miehiä ja naisia. Tänään haluamme muistaa jokaista sotaveteraania, jotka antoivat parhaimmat nuoruusvuotensa sotatantereelle ylipäällikön käskyä totellen. Tänä juhlapäivänä tahdomme muistaa teitä sotainvalidit, jotka kannatte pysyvää merkkiä kehossanne sodan vuoksi. Uskon, että teitä ohjasi rintamalle omantunnon vaatimus: Suomi ei ollut itse syyppää sotaan, vaan Suomi vedettiin mukaan suurvaltapeliin, ja tätä oli vastustettava ja omaa itsemäärämisoikeutta oli lähdettävä puolustamaan. Vastassa oli ylivoimainen vihollinen, mutta **Suomi voitti, koska Jumala on heikomman puolella**. Näin voimme vuosikymmenien jälkeen todeta: kaikkivaltias Jumala varjeli kansaamme orjuudelta ja hävitykseltä. Sodalla oli kyllä korkea hintansa: kotiseurakuntien sankarihautausmaille siunattiin noin 52000 sankarivainajaa. Isä, puoliso tai veli, setä tai eno ei enää palannutkaan kotiin jatkamaan elämää siihen, mihin se oli yhtäkkiä katkennut. Hän palasi puisessa arkussa, jota edelsi papin vierailu sankarivainajan kodissa. Rintaman ja siviilin välillä oli vilkasta kirjeenvaihtoa. Jos tähän tuli yllättäen katkos, se loi heti synkät pilvet kotirintamalle. Sotaleskiä ja sotaorpoja on lähes yhtä paljon kuin on sankarivainajia. Rakkaan ihmisen menetys on merkinnyt raskasta ristiä koko myöhempään elämään. Tänään haluamme erityisesti muistaa teitä sotaorpoja. Saamme rukoilla, ettei suomalaisten enää koskaan tarvitsisi luopua rakkaimmistaan sodan vuoksi.

Mitä me voimme tehdä isänmaamme hyväksi? Jokainen meistä voi tehdä työtä rauhan puolesta. Voimme nimittäin solmia kätemme ristiin ja rukoilla hyvää Jumalaa. Rukoilemisen lisäksi, voimme rakentaa omilla lahjoillamme tätä yhteiskuntaa siten, että siinä olisi jokaisella hyvä ja turvallista elää. Se on yksinkertaisimmillaan toisten huomioon ottamista, hyvän puhumista ja kestävien arvojen vaalimista. Se on oikeuden ja demokratian puolustamista sekä esivallan kunnioittamista. Se on kasvatusta, kun haluamme kertoa lapsillemme ja lastenlapsillemme, että Suomi on hyvä maa, monilla mittareilla mitattuna jopa paras, ja sitä kannattaa puolustaa. Itselleni ja meille suomalaisille tärkeä arvo on uskonnonvapaus. Saamme vapaassa isänmaassamme vapaasti kokoontua Jumalan sanan äärelle. Uskonnonvapaus on oikeutta uskoa, tunnustaa sitä ja elää sen oppien mukaisesti. Se on myönteistä uskonnonvapautta, jossa perusajatuksena on se, että usko, uskonto ja uskonnollisuus on luontaista ihmiselle. Jumala on luonut ihmisen kuvakseen ja yhteyteensä.

Itsenäisyyspäivälle valitussa evankeliumikatkelmassa Johanneksen mukaan puhutaan uskosta, Jumalan sanasta, Jumalan lapseudesta, totuudesta ja vapaudesta. Evankeliumitekstissämme Jeesus

ja ne juutalaiset, jotka uskoivat häneen, keskustelivat myös synnistä ja siitä miten Jumalan Poika vapauttaa synnistä. Synti on sydämen luopumista Jumalasta. Synti voi orjuuttaa ihmistä niin, että se tuhovoimana ajaa ihmisen yhä syvempiin vesiin ja suonsilmäkkeisiin. Jumala on kuitenkin valmistanut pelastuksen uskossa vastaanotettavaksi Jeesuksessa Kristuksessa. Vanhuskaudessa Jumala vihaa kaikkea syntiä, mutta rakastaa syntistä ihmistä ja tahtoo pelastaa hänet hukumasta. Pyhässä Hengessä saarnattu Jumalan sana ja synninpäästön ilosanoma on kuin apuun heitetty pelastusrengas. Joka siihen tarttuu ja lujasti kiinni pitää uskon luottamuksella, toivolla ja rakkaudella, on pelastuva. Jeesus Kristus on kertakaikkisella uhrillaan voittanut sielunvihollisen, kuoleman ja synnin vallan. Tämän pelastuksen Jumala lahjoittaa jokaiselle ihmiselle jo aivan alussa. Evankeliumin voima ja omantunnon hoito pitää kristityn Jumalan seurakunnan osallisuudessa. Hoitamattomalla omallatunnolla ei säily uskomassa, vaan joutuu vääjäämättä Jumalan seurakunnan ulkopuolelle, kaidalta elämäntieltä lavealle maailmantielle.

Hyvä Paimen kutsuu luokseen jokaista eksynyttä, jokaista, jonka sielunvihollinen on saanut langetettua ansaan. Hyvä Paimen tahtoo nostaa rotkonreunalle joutuneen harteilleen ja kantaa takaisin muiden lampaidsa luokse, joita hän johtaa viheriöiville niityille ja vetten ääreen. Ja Jumalan sana meille todistaa, että taivaassa iloitaan jokaisesta, joka kääntyy ja uskoo evankeliumin. Taivaallisen Isän kodissa, Jumalan valtakunnassa ei ole yhtään orjaa. Isän kodissa elää, uskoo ja kilvoittelee lapsia, perillisiä, todella vapaita ihmisiä, joilla on sydämessään ilo, rauha ja Jumalan vanhurskaus. Jumalan Poika lupaa sellaisen perinnön, ettei sille vedä vertaa mikään tämän ajan rikkaus, maine tai kunnia. Kristitty tuntee kiitollisuutta ajalliseen isänmaahan, synnyinseutuun, kotiin ja sukuun, mutta oikea isänmaa on kuitenkin taivaassa. Sinne sydän halajaa kerran päästä. Omakohtaisella uskolla sinne pääsemme. Tänäänkin on lupa uskoa kaikki synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä ja omistaa tätä taivaan rauhaa, sisäistä vapautta ja iankaikkisen elämän toivoa. Kukaan meistä ei ole voinut valita synnyinmaatansa. Koen, että on suurta etuoikeutta saada syntyä Suomeen. Vaikka maassamme on asioita, joista on syytä olla huolissaan kuten nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyydestä, moni asia on todella hyvin järjestetty. Siksi varmasti tunnemme kiitollisuutta oikeudesta asua Suomessa. Kuitenkin, suurta lahjaa ja armoa on saada asua Jumalan valtakuntaa. Se on näin, koska Pyhä Henki on kutsunut, pyhittänyt ja tehnyt eläväksi evankeliumin kautta. Tämä evankeliumi voi myös korottaa kansamme palvelemaan Jumalaa, jolta kaikki hyvä siunaus tulee. Jumala siunatkoon Suomen kansaa, meitä kaikkia! Amen!